

Τῆ ἰδ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...* ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· *Υψουμένον σου Δεσπότα...Ψαλμικῶς νννὶ βλέπομεν...Ὡς ἀήττητον τρόπαιον...δευτεροῦντες τὸ α'.* Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Σταυροῦ· *Σὺ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· *Σήμερον τοῦ Χριστοῦ...Εὐλὸν τό τοῦ Σταυροῦ...Χαίρις τὸ τῶν πιστῶν... Δόξα...Καὶ νῦν· Δεῦτε χαρμονικῶς...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...ἀπαξ. Ἀπόλυσις.*

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, κανόνα καὶ οἴκους τῆς Θεοτόκου οὐ λέγομεν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· *Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...*

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, οὐ στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...* ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· *Σταυρὸς ἀνυψούμενος...Μωσῆς προετύπου σε...Σταυρὲ πανσεβάσμιε...δευτεροῦντες αὐτά, εἶτα δὲ πάλιν τὸ γ' καὶ τὸ β'.* Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Σταυροῦ· *Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη...Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εὐθὺς τὰ γ' ἀναγνώσματα τοῦ Σταυροῦ·

α'. Ἐξῆρε Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ...(Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιε' 22, ις' 1), **β'**. Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου...(Παρομοιωῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. γ' 11), **γ'**. Τάδε λέγει Κύριος· Ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἱερουσαλήμ...(Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ξ' 11). Εἰς τὴν λιτὴν, τὰ η' στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Σταυροῦ· Σήμερον ὡς ἀληθῶς... Τὸ φυτευθὲν ἐν Κρανίου τόπῳ ξύλον... Προτύπων τὸν Σταυρόν σου Χριστέ... Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῆ κρυπτόμενος... Ἡ τῶν χειρῶν ἐναλλαγῆ... Σὺ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις... Κροτήσωμεν σήμερον ἀσματικὴν πανήγυριν... Φωτολάμπης ἀστέρων τύπος... Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Σταυροῦ· Τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Χριστέ τὴν ἐνέργειαν... Εἰς τὸν στίχον, τὰ γ' στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Σταυροῦ· Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός... Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός... Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός... Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἰδιόμελον τοῦ Σταυροῦ· Ὅνπερ πάλαι Μωυσῆς... Τό· Νῦν ἀπολύεις... καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτικὸν, τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου... ἐκ γ'. Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἀνάγνωσις εἰς λόγους ἐγκωμιαστικοὺς εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινόν, ἰσθῶμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' προσομοία τοῦ Σταυροῦ δευτεροῦντες αὐτὰ. Τῷ δὲ πρωῒ, ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ νάρθηκι τὴν ἀντὶ τοῦ μεσονυκτικοῦ ἀκολουθίαν εἰς δεσποτικὰς ἐορτάς, ὡς διατέτακται. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτικὸν τοῦ Σταυροῦ ἅπαξ· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος... τὸ ἀπολυτικὸν, τῆς ἐορτῆς· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου... ἐκ γ'. Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ἰστ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλοῦῖα, ἀλληλοῦῖα, ἀλληλοῦῖα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ὁ

χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ Σταυροῦ· *Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτὸ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ιζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ Σταυροῦ· *Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτὸ... Μετὰ τὸν Πολυέλεον, τὸ κάθισμα τοῦ Σταυροῦ· Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ... Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτὸ...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α' ἀντίφωνον τὸ δ' ἦχου. Προκείμενον· *Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς...μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὀρθρου· Πάτερ δόξασόν σου τὸ ὄνομα... (Ἰωάν. Κεφ. ιβ' 28-36), ὁ ζητεῖ τῇ ιδ' Σεπτεμβρίου...Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· *Σὺ μου σκέπη κραταῖα ὑπάρχεις... Καὶ νῦν· τὸ αὐτὸ...Εἰς τὸν στίχον τὸ ιδιόμελον· Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ...****

Εἶτα ὁ κανὼν· εἰς ὃν τοὺς μὲν εἰρμούς λέγομεν ἐκ β', τὰ δὲ τροπάρια ὅμου εἰς ιβ'. Λέγομεν δὲ ἐν τοῖς τροπαρίοις στίχον· *Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου. Εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Μεθ' ἕκαστην δὲ ῥοδὴν αὐθις ὡς καταβασίαν λέγομεν τὸν εἶρμον αὐτῆς. Ἀπὸ γ' ῥοδῆς τὸ κάθισμα τοῦ Σταυροῦ· *Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρὶν...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτὸ...Ἀφ' ἕκτης τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...καὶ ὁ οἶκος· Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεὶς ἐν Παραδείσῳ...Συναξάριον. Ἡ τιμιώτερα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται μόνη ἢ θ' ῥοδὴ τῆς ἑορτῆς, ἢ πρώτη μὲν μετὰ τοῦ εἰρμοῦ εἰς η' τροπάρια καὶ ἡ δευτέρα μετὰ τοῦ εἰρμοῦ εἰς ζ' τροπάρια.**

Ἐξαποστειλάριον· *Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης...ἐκ β', τὸ ἕτερον· Σταυρός ὑψούται σήμερον...ἅπαξ. Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν γ' προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν...Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν*

πλήρης ζωῆς...Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ... δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τοῦ Σταυροῦ· Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου...Δοξολογία μεγάλη, εἰς ἧχον δ', τὸ δὲ ἀσματικὸν αὐτῆς ἀργὸν.

Ψαλλομένης δὲ τῆς μεγάλης δοξολογίας, ἀλλάσσει ὁ ἱερεὺς πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολήν, καὶ προσέρχεται μετὰ τοῦ θυμιατοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ τραπέζῃ, ἔνθα θυμιᾷ τὸν τίμιον Σταυρὸν κείμενον ἐπὶ ταύτης ἐν δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικῶν καὶ τριῶν κηρίων. Εἶτα αἶρει αὐτὸν μετὰ τοῦ δίσκου καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Στραφεὶς δὲ περὶ τὴν ἀγίαν τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, τοῦ διακόνου θυμιῶντος καὶ τῶν λαμπάδων καὶ ἑξαπτερούγων καὶ τῶν ψαλτῶν προπορευομένων, τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων συνάμα τὸ ἀσματικόν, φέρει τὸν Σταυρὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ· ὅπου, πληρουμένου τοῦ ἀσματικοῦ, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως· *Σοφία ὀρθοί*. Καὶ τίθησιν τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ προευτρεπισθέντος τετραποδίου, καὶ θυμιᾷ κύκλῳ σταυροειδῶς ψάλλον τό· *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...ἄπαξ*. ὡσαύτως καὶ οἱ δύο χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἴθ' οὕτω, βαλὼν μετανοίας τρεῖς, ἐν ἧ ἂν ἡμέρα τύχη, καὶ λαβὼν ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ βασιλικῶν κλάδων, ἴσταται ἔμπροσθεν τοῦ τετραποδίου· καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν καὶ λέγει εἰς ἐπήκοον πάντων· *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης ἑκατοντάδος τοῦ· *Κύριε ἐλέησον*, σφραγίζοντος τοῦ ἱερέως ἐν ταῖς ἐνάρξεξι μετὰ τοῦ Σταυροῦ τρεῖς. Εἶτα κλίνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχειν τῆς γῆς, καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος. Ἦνίκα δὲ φθάσωμεν εἰς τὸ 97^{ον} *Κύριε ἐλέησον*, ὑψοῦμεν τὴν φωνὴν καὶ ψάλλομεν ἐντονώτερον τό· *Κύριε ἐλέησον*, τρεῖς· καὶ αἰσθόμενος ὁ ἱερεὺς τέλος λαμβάνειν τὴν ἑκατοντάδα, σφραγίζει πάλιν τρεῖς. Εἶτα στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς βορρᾶν, λέγει· *Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων, κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ Κυρίου τὸν*

Θεὸν ἡμῶν, ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι, κατενοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας ἑκατοντάδος καὶ ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν δευτέραν Ὑψωσιν ὡς προγέγραπται. Εἴθ' οὕτω, στραφεὶς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ τετραποδίου, καὶ βλεπῶν ἐπὶ δυσμὰς λέγει· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης ἑκατοντάδος. Πληρωθείσης δὲ καὶ αὐτῆς στρέφεται ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ βόρειον μέρος, καὶ βλεπῶν πρὸς νότον λέγει· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθόδοξων, ὑγείας καὶ σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Καὶ γίνεται ἡ τετάρτη ὕψωσις. Καὶ αὐθις στρέφεται ἔμπροσθεν τοῦ τετραποδίου καὶ βλεπῶν κατὰ ἀνατολὰς λέγει· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἀγίᾳ μονῇ ἢ ἐν τῷ ναῷ, ὑγείας, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πέμπτης ἑκατοντάδος. Μετὰ δὲ τὴν συμπληρῶσιν αὐτῆς ὑποὶ ὁ ἱερεὺς τὸν Σταυρὸν ψάλλων τό· Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...εὐλόγων δι' αὐτοῦ σταυροειδῶς τὸν λαόν. Εἶτα θέμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, ψάλλει τό· Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δεσπότη καὶ τὴν ἀγίαν σοῦ Ἀνάστασιν δοξάζομεν, ἅπαξ, καὶ οἱ χοροὶ ὁμοίως ἀνὰ μίαν. Καὶ ἄρχονται προσκυνεῖν ὅτε ἱερεὺς καὶ ὁ προεστῶς, ποιοῦντες μετανοίας τρεῖς κατενώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶτα ἀσπάζονται· καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι βάλλουσι μίαν μετάνοιαν, καὶ ἀκολουθῶς ποιοῦσι ἀνὰ ἓν σχῆμα μετανοίας δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ εἰς τοὺς χορούς. Εἶτα προσέρχονται οἱ ἀδελφοὶ ἀνὰ δύο κατὰ τάξιν καὶ προσκυνοῦσιν καὶ ἀσπάζονται ὁμοίως. Ἄχρις οὗ δὲ προσκυνήσωσιν οἱ ἀδελφοί, ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Σταυροῦ· Δεύτε πιστοί...Ἡ φωνὴ τῶν προφητῶν σου...Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς...Ὁ τετραπέρατος κόσμος...Τῶν προφητῶν αἱ φωναί...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον· Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου Μωϋσέως...Μετὰ δὲ τὸ προσκυνήσαι πάντας, λέγει ὁ ἱερεὺς· Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός...καὶ γίνεται ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ἢ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι, ὡς ἔθος.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...Καὶ νῦν· τὸ θεοδοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Ἀντὶ τῶν τυπικῶν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ β' ἀντίφωνον· Σῶσον ἡμᾶς...ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς...Εἰσοδικὸν τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν τὸ· Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δεσπότα... Προκείμενον, ἀπόστολος, ἀλληλουϊάριον καὶ εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος· Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ... (Κοριν. α' 18-24), ὁ ζῆτει τῆ ἰδ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου. Εὐαγγέλιον· Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ... (Ἰωάν. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30), ὁ ζῆτει τῆ ἰδ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου. Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως...τὸ· Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος...Κοινωνικὸν· Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου...Ἀντὶ δὲ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς...τὸ ἀπολυτίκιον· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Κατὰ τὸ τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα, σήμερον τελεῖται ἡ του Μεγάλου Βασιλείου λειτουργία· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως...οὐ ψάλλομεν τὸν εἰρμόν τῆς θ' ᾠδῆς, ἀλλὰ τὸ· Ἐπὶ σοὶ χαίρει...

Ἐτέρα: Ἰστέον ὅτι, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τύχη ἡ σεβάσμιος αὕτη ἑορτή, εἴτε Σαββάτω, εἴτε Κυριακῇ, τυρόν, ἢ ὠόν, ἢ ἰχθὺν οὐκ ἐσθίομεν, εἰμῆ

μόνον ἔλαιον καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὅρα δὲ ὅτι αὕτη ἡ τοῦ Σταυροῦ νηστεία, παραδηλοῖ τὴν ποιότητα τῶν βρωμάτων, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς ὥρας, ἤτοι καταλύομεν μὲν εἰς μόνον ἔλαιον καὶ οἶνον, οὐχ ἰσθῶμεν δὲ καὶ ἐνάτην, ἀλλ' ἐσθίομεν δις τῆς ἡμέρας.

Ἐτέρα: Ἰστέον ὅτι κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος· ἀλλ' ἡ τούτου ἀκολουθία ἐν ταύτῃ τῇ ὑπερλάμπρῳ ἡμέρᾳ οὐ ψάλλεται, διὰ τὸ ὕψος τῆς δεσποτικῆς ἐορτῆς, καὶ ἵνα μείνη τὰ τῆς ἀκολουθίας αὐτῆς πάντα ἀκολόβωτα καὶ ἀμείωτα, τούτου χάριν καὶ μετετέθη εἰς τὰς 19' τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ὡς ἐν τοῖς συναξαρίοις προσχῶν εὐρήσεις.